

DIUMENGE XXIV DE DURANT L'ANY (A)

LECTURA PRIMERA Sir 27:30-28:7

Lectura del llibre de Jesús fill de Sira

És odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no vol apaivagar-se. El venjatiu toparà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós dels seus pecats. Perdona als altres el mal que t'han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. L'home que s'irrita contra un altre home, ¿com pot esperar que el Senyor li retorni la salut? No s'ha compadit d'un home com ell i, ¿ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats? Si ell, que és de carn i ossos, guarda rancúnia, ¿qui li obtindrà el perdó quan haurà pecat? Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat; pensa en la mort, i guardaràs fidelment els manaments. Recorda't dels manaments i no seràs rancorós amb els altres; pensa en l'aliança de l'Altíssim, i no tindràs en compte l'ofensa rebuda.

SALM RESPONSORIAL 102:1-2, 3-4, 9,10, 11-12 (R.: 8)

Beneeix el Senyor, ànima meva,
del fons del cor beneeix el seu sant nom.
Beneeix el Senyor, ànima meva,
no t'oblidis dels seus favors.

R. *El Senyor és compassiu i benigne.
lent per al càstig, ric en l'amor.*

Ell et perdona les culpes
i et guareix de tota malaltia;
rescata de la mort la teva vida
i et sacia d'amor entranyable. **R.**

No sempre acusa,
ni guarda rancúnia sense fi;
no ens castiga els pecats com mereixíem,
no ens paga com deuria les nostres culpes. **R.**

El seu amor als fidels és tan immens
com la distància del cel a la terra;
llença les nostres culpes lluny de nosaltres
com l'Orient és lluny de l'Occident. **R.**

LECTURA SEGONA Rm 14:7-9

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix; mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

EVANGELI Mt 18:21-35

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Pere preguntà a Jesús: «Senyor, ¿quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'ha fet? ¿Set vegades?». Jesús li respon: «No et dic set vegades, sinó setanta vegades set».

Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que va voler demanar comptes als qui ocupen llocs de govern. Tot just començava, ja li van presentar un dels seus ministres que li devia deu mil milions. Com que no tenia res per pagar, el rei va manar que venguessin tots els seus béns, i a ell mateix, amb la seva dona i els seus fills, els venguessin com esclaus, per poder pagar el deute. Però ell se li llançà als peus i li deia: Tingueu paciència i us ho pagaré tot. Llavors el rei, se'n compadí, el deixà lliure i li perdonà el deute. Quan sortia, trobà un dels seus col·legues que li devia uns quants diners, l'agafà i l'escanyava dient-li: Paga'm tot el que em deus. L'altre se li llançà als peus i el suplicava: Tingues paciència i ja t'ho pagaré. Ell no en va fer cas, i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute. Els altres col·legues, en veure-ho, se n'entristiren molt i anaren a informar el rei de tot el que havia passat. El rei el cridà i li digué: Que n'ets de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. ¿No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu? Llavors el rei el posà en mans dels botxins, perquè el torturessin fins que pagués tot el deute.

Això farà amb vosaltres el meu pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà».